

"És il·lús pensar que amb una llei d'eutanàsia arreglarem el final de la vida"

Dm, 4/02/2020 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) Les últimes enquestes de població posen de manifest que el 87% de la població està a favor de regular l'eutanàsia. Un 8% hi està en contra, i entre els creients catòlics el 49% expressa que està a favor de l'eutanàsia sota l'empareda d'una llei. Fa vint-i-cinc anys que es debat a Espanya sobre el tema de l'eutanàsia sense cap resultat. Aquest dilluns la sala d'actes de [Cristianisme i Justícia](#) ha acollit el debat 'Dret a una mort digna. De què parlem?' dins del cicle dels [Dilluns dels Drets Humans](#).

La periodista de TV3, **Mireia Prats**, moderadora de l'acte, ha obert el debat contextualitzant en l'actualitat el tema de l'eutanàsia. "A Espanya l'eutanàsia és un delictes que pot comportar fins a deu anys de presó", ha recordat, i ha expressat que la persona que ajuda a morir una altra va a la presó, "només està permesa avui dia la sedació pal·liativa". Prats també ha assenyalat que els països propers que tenen regulació al respecte són els Països Baixos, Bèlgica i Suïssa.

La doctora, pediatra i directora general de l'[Institut Borja de Bioètica \(URL\)](#), **Montse Esquerda**, ha iniciat el seu diàleg matisant que "parlar una hora sobre mort digna no servirà per desencallar res", però sí que ha fet èmfasi en que la cinquena sessió dels Dilluns dels Drets Humans seria "una píndola informativa sobre què és la mort digna".

Esquerda ha reconegut que sovint es pensa que mort digna vol dir eutanàsia, "i no", ja que, reconeix, "és il·lús pensar que amb una llei d'eutanàsia arreglarem el final de la vida i ens ajudarà a morir dignament". Quan parlem de la mort dels altres, afirma Esquerda, indefugiblement pensem "en la nostra pròpia finitud". La mort, ha expressat, "ha desaparegut de la nostra vida ara que l'esperança de vida s'allarga".

Abans els nens veien morir gent. "Veien la mort a casa, entre els seus". Hem desculturitzat la mort, explica Esquerda, "no la veiem propera", alhora que l'ansietat per la mort és molt elevada avui en dia. Un altre dels aspectes a tenir en compte en el moment de parlar de mort digna és la formació dels professionals sanitaris. "És força baixa en aquest tema", ha reconegut Esquerda. Si unim això a una població cada vegada més envellida i al sorgiment de moltes malalties cròniques, passem "d'una vida curta i una mort curta, a una vida llarga i un morir lent". És llavors quan ens plantegem la idea de la mort.

Tampoc la medicina no sap què fer amb la mort. "La societat està més còmode en un àmbit legal de la mort que no pas en un àmbit filosòfic de la mort", ha afirmat la doctora i pediatra. "No podem parlar de mort digna quan de vegades com a societat parlem de mort indigna", reconeix. Hem d'estar preparats pel dol i per a la mort. És més fàcil sovint, afirma, "demandar TACs, tests, etc, que tenir la conversa més difícil".

Cal acceptar la finitud, formar els professionals, i sobretot concretar el llenguatge sobre el final de la vida, demana Esquerda. "Eutanàsia no és el mateix que sedació ni suïcidi assistit. La confusió de llenguatge és enorme". Caldria, doncs, preguntar abans a les enquestes de població què entenem primer per eutanàsia, explica la doctora.

El que avui dia és permès en la legislació vigent espanyola és l'adequació o limitació d'esforç terapèutic, i la sedació pal·liativa o terminal. Però hi ha d'altres conceptes relacionats amb la mort digna com la futilitat, l'obstinació terapèutica, l'eutanàsia o el suïcidi assistit. "Avui dia el conflicte ètic que es dona en el final de la vida és el de l'obstinació terapèutica i la conspiració del silenci", allò habitual que el malalt no sap què té ni si es mor. "El 30% de les persones que ingressen en un sociosanitari per morir no ho saben", ha manifestat Esquerda.

Ernest Botargues, educador i cap de l'àrea social de l'[Escola Pia](#), fa deu anys que és voluntari d'acompanyament a la mort de l'[Associació Temps](#). Porta deu anys acompanyant persones en el final de la vida. "No soc expert, parlaré des dels noms i cognoms que he conegut", ha iniciat Botargues.

Botargues reconeix que "en una societat com la nostra on hi ha gent que no viu dignament, parlar de mort digna es fa molt difícil". Durant la seva exposició, Botargues ha explicat què fa l'Associació i com el voluntari el que aporta és temps. "Podem dedicar hores a estar al costat d'algú, ja que dues o tres hores amb algú ja és un temps sòlid per establir un vincle".

Entren a domicili quan ja se sap que el procés de malaltia és irreversible. "És important saber que quan entres en un domicili és per acomiadar", ha recordat. L'acompanyament, ha afirmat, "té molt de silenci, molt d'escoltar". El protagonista és la persona. "Entres en la vida d'algú en un moment crucial, cal estar en condicions per fer-ho".

Botargues reconeix que al final de la vida apareixen neguits i pors. "La persona es va despellant i arriba a l'essència. Es pacifica". El voluntari davant d'això, "que és sagrat", només acompanya i agraeix. I tot i semblar una contradicció, Botargues afirma que "estar a prop de la mort et fa parlar de la vida".

Els voluntaris de l'Associació no influeixen en res mèdic. "Són un complement per pacificar i per poder remirar la vida de la persona. Entrem per fer un camí. Es

tracta de ser un facilitador. Acompanyem a viure l'última part de la vida".

L'acte s'ha pogut seguir [en directe](#) i per xarxes amb el hashtag [#DillunsDH](#)